

سخن سردبیر

در این سال فصلنامه آینه میراث مورد توجه برخی از اندیشمندان و محافل علمی قرار گرفت، تا آنجا که در یکی دو سایت از آینه میراث تعریف و تمجیدی بسزا به عمل آمد؛ نمونه را در سایت کتابخانه تخصصی تاریخ می خوانیم:

به تدریج نشریه آینه میراث جای نشر دانش و آینه پژوهش دهه شصت و دهه هفتاد را می گیرد. این مجله همزمان به کار ادیبان و مورخان و علاقه‌مندان به تاریخ علم می آید. فوائد نسخه‌شناسی هم دارد. اخیراً هم که رساله‌هایی در پایان آن چاپ می شود سودمندی آن بیشتر و بیشتر شده است.

و این امر بار مسؤولیت ما را دو چندان کرد و از طرفی دیگر موفقیت فصلنامه نکته‌سنجان و خرده‌گیران را بر آن داشت تا به ارزیابی محتوایی مقالات مندرج در نشریه بنشینند، از آنجا که مدیر مسؤول محترم، مدیریت و سردبیری نشریه‌ای دیگر - گزارش میراث - را بر عهده دارند آن نشریه وزین عرصه نقد آینه میراث گشت که کمابیش از ۱۳۸۶ قدم بدین وادی نهاده بود تا آنجا که درباره زیر و زبر و حرکت‌گذاری مقاله‌ای، داد سخن دادند که چرا؟ و بخشی از آن را به سهل‌انگاری سردبیر و ویراستار نداشته فصلنامه نسبت دادند.

با وجودی که بارها این کمترین در محافل و نشست‌ها اعلام کرده که فصلنامه آینه میراث ویراستار ندارد و مقالات مندرج در فصلنامه حاصل تراوشات قلمی پدیدآورندگان مقالات و با مسؤولیت خود آنها منتشر می شود، باز منتقدان محترم به نکته‌سنجی ادامه دادند. گرچه باور حقیقی سردبیر بر آن است که اگر مقاله‌ای پس از دو یا سه داوری و در برخی مواقع با حکم و اصلاحات پیشنهادی داوران توسط

پدیدآورنده مقاله اجازه چاپ در نشریه می‌یابد، دیگر نیازی به ویراستاری صوری و رسم‌الخطی ندارد و همین امر بیانگر شیوه نگارش و هویت قلمی هر نویسنده است؛ و حتی برخی از منتقدین نشریه، خود از نویسندگان دایرةالمعارف‌ها هستند، مدیر مسؤول محترم، سردبیر را بر آن داشت تا از این شماره به برخی نکات توجه نماید و مطابق آئین‌نامه فرهنگستان زبان و ادب فارسی عمل کند.

نکته دیگر آنکه همچنان با وزارت فحیمه علوم و تحقیقات و فناوری بر سر اخذ مجوز علمی - پژوهشی در کنکاش و ناگزیر به ملاقات مدیریت محترم پژوهشی آن وزارتخانه محترم و گفتگوی دو ساعته و نیت آنان بر آنکه «هر نوع ابداع و نظر جدید در تألیف است و نه ترجمه و پایان‌نامه‌ها جنبه تألیفی دارند و می‌بایست سردبیر فصلنامه حداقل دارای رتبه دانشیاری باشد تا...» و جواب سردبیر که: ای استاد گرامی، ای فرزانه محترم، از پایان‌نامه نگو که دیگر صدای آن گوش فلک را کر کرده و هستند پایان‌نامه‌هایی که در قالب لوح فشرده (CD) مقابل و پشت دانشگاه‌ها به فروش می‌رسد و نشریات علمی - پژوهشی مکلف به چاپ مقدمه یا فصلی از این پایان‌نامه‌ها هستند و امتیاز آن هم نصیب استاد راهنما می‌شود و برخلاف سابق که استادان محترم زحمتکش خود ماهها و بل سالی وقت صرف تحقیق و تفحص و پژوهش در تألیف مقاله‌ای می‌کردند.

داد سخن دیگر سردبیر در مقام دفاع از حیثیت علمی خود که صاحب بیش از پنجاه مقاله و بیست عنوان کتاب و چهار رساله تصحیحی مجموعاً در ۵۰ مجلد و اینکه هر پایان‌نامه تاریخی عصر اسلامی - تا پایان سلسله قاجار - ناگزیر به استفاده از آن منابع هستند و به حکم همین تجربه تصحیح و نسخه‌شناسی سردبیر این فصلنامه تخصصی شده و اذعان مدیریت محترم «گرچه صحیح است اما قانون است و ناگزیر شما - فصلنامه آینه میراث - موظف به اجرای قانون و در غیر این صورت...».

بگذریم که بعد از استعفای سال گذشته (۸۶) و ادامه کار در سال جاری (۸۷) همچنان گام بر پله اول به همت اعضای محترم هیئت تحریریه و داوران گرامی - گرچه گاهی با تأخیر جواب در داوری - با رتبه علمی - ترویجی با سردبیری بی‌بضاعت - از رتبه دانشیاری - به کار خود ادامه می‌دهیم، تا چه قبول افتد و در نظر آید. سالی دیگر به پایان آمد اما حکایت همچنان باقی است.

ایدون باد